

Sygn. akt: II K 84/16

3 Ds. 8.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Becińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Rybińska

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód Marka Partyki

po rozpoznaniu dnia 10.03.2016r., 14.04.2016r.

sprawy:

R. I. s. F. i M. z domu H.,

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że: w dniu 9 stycznia 2016 r., około godz. 11:40 kierował pojazdem marki V. (...) o nr rej.(...)po drodze publicznej w miejscowości P., ul. (...), gm. Ł. znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. 0,37 mg/1, 0,30 mg/1, 0,31 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się po uprzednim prawomocnym skazaniu za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem o sygn.. II K 1130/13

- tj. o czyn z art. 178a§1 i 4 kk

ORZEKA:

I. Uznaje oskarżonego R. I. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, tj. występku z art. 178a§ 1 i 4 kk i za to na podstawie art. 178 a§ 4 kk i za to po zastosowaniu art. 37a kk na podstawie art. 178a§ 4 kk w zw. z art. 34§ 1a pkt 1 i art. 35 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na mocy art. 43 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat, przy czym na mocy art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy o dnia 9 stycznia 2016r.;

III. na mocy art. 43a§ 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania, wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 84/16

PR 3 Ds. 8.2016

UZASADNIENIE

W dniu 9 stycznia 2016 r. około godziny 11:40 oskarżony R. I. został zatrzymany do kontroli drogowej na drodze publicznej w miejscowości P. przy ul. (...), gm. Ł., prowadząc samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...). Podczas kontroli R. I. poddano badaniu na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu, które przeprowadzono o godzinie 11:43 za pomocą urządzenia elektronicznego A.-Sensor IV CM numer wersji (...), z wynikiem 0,39 mg/l. W związku z powyższym oskarżony R. I. został przewieziony na Komisariat Policji w C. i tam ponownie poddano go badaniom mającym ustalić stan jego trzeźwości. Urządzenie Alkometr A20 nr (...) wykazało u oskarżonego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu tj. 0,30 mg/l (badanie o godzinie 12:17) oraz 0,31 mg/l (badanie o godzinie 12:19). Oskarżonemu odebrano prawo jazdy (nr (...)) i przekazano do dyspozycji dyżurnego KP w C..

dowody:

- notatka urzędowa dotycząca zatrzymania oskarżonego w dniu 9 stycznia 2016 r. k. 1-1v,
- protokół z przebiegu badania trzeźwości oskarżonego urządzeniem elektronicznym A.-Sensor IV CM numer wersji (...) k. 3-3v,
- protokół z przebiegu badania trzeźwości oskarżonego urządzeniem elektronicznym Alkometr A20 nr (...) k. 4-4v,
- wyjaśnienia oskarżonego k. 17-18, 25-26, 57v.

Oskarżony ma 49 lat. Prowadzi własne gospodarstwo rolne w miejscowości W.. Posiada prawo jazdy kategorii B i T wydane przez starostę (...) (nr (...)), które w dniu 9 stycznia 2016 zostało mu odebrane, a następnie na mocy postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej T. (...) w T. z dnia 15 stycznia 2016 r. (sygn. akt PR 3 Ds.8.2016) zostało zatrzymane. Oskarżony z zawodu jest blacharzem samochodowym. Utrzymuje się z wykonywania prac dorywczych polegających na naprawie maszyn rolniczych. Jego miesięczne zarobki wynoszą około 1000 zł. Oskarżony oświadczył, że jest właścicielem dwóch samochodów osobowych V. (...) oraz V. (...). Oskarżony pozostaje w związku małżeńskim. Żona posiada prawo jazdy, dojeżdża samodzielnie do pracy do U.. Oskarżony ma 14-letniego syna oraz 9-letnią córkę, która choruje na przewlekłą chorobę w postaci toksokarozy i toksoplazmozy oraz cierpi na niedoczynność tarczycy. Sam leczy się na przewlekłą chorobę w postaci dny moczanowej.

Dowody:

- protokół przesłuchania oskarżonego k. 16-16v,
- wyjaśnienia oskarżonego k. 17-18, 25-26
- postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej T. (...) w T. z dnia 15 stycznia 2016 r. (sygn. akt PR 3 Ds.8.2016) o zatrzymaniu prawa jazdy k. 27-28,
- zaświadczenia lekarskie na okoliczność choroby oskarżonego k. 51-55,
- zaświadczenie z dnia 27 stycznia 2016 r. na okoliczność choroby córki oskarżonego k. 56,

Oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu był już karany za występki określony w art. 178a § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu II Wydział Karny z dnia 22.11.2013 r., sygn. akt II K 1130/13, na mocy którego został skazany na karę trzech miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres dwóch lat tytułem próby, a także orzeczono wobec niego środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku i obowiązek świadczenia pieniężnego w wysokości 100 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W dniu 15.01.2014 r. Starosta (...) decyzją nr KD.5430.10.8.2014.JW cofnął oskarżonemu R. I. uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie kat. A i B od dnia 22.09.2013 r. do dnia 22.09.2014 r. W dniu 23.09.2014 r. Starosta (...) decyzją KD.5430.10.288.2014 D., przywrócił uprawnienia kat. B, T R. I..

Dowody:

- informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego k. 31,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu II Wydział Karny z dnia 22.11.2013 r., sygn. akt II K 1130/13 k. 33,
- informacja ze Starostwa Powiatowego w T. k. 34,

Zarówno w trakcie przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie w dniu 10 marca 2016 r. oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu oraz wyjaśnił, że alkohol spożywał w dniu poprzedzającym jego zatrzymanie, tj. 8 stycznia 2016 r. Oskarżony wyjaśnił, że w dniu 8 stycznia 2016 r. wypił 2 piwa 0,5 l i później między godziną 20:00, a 24:00 kolejne 4 piwa 0,5 l. Ostatni posiłek tego dnia zjadł o godzinie 18:00 i była to zapiekanka. Rankiem, w dniu popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. 9 stycznia 2016 r. oskarżony nie zjadł śniadania, jednak był przekonany, że jest trzeźwy. Ponadto, oskarżony wskazał, że z uwagi na fakt, iż leczy się na dnę moczanową, przyjmowane przez niego leki, w jego ocenie mogą w znacznym stopniu wpływać na proces spalania spożywanego przez niego alkoholu. W toku przesłuchania w dniu oskarżony przyznał, że był już karany za występki z art. 178a § 1 kk. (k. 17-18, 25-26, 57v).

W ocenie sądu wyjaśnienia oskarżonego, w przeważającej części, należało uznać za wiarygodne. Fakt spożywania przez oskarżonego alkoholu w dniu 8 stycznia 2016 r. potwierdzają protokoły przeprowadzonych w dniu 9 stycznia 2016 r. badań na zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu (k 3-4v). Karalność oskarżonego została ustalona w oparciu o informację z Krajowego Rejestru Karnego (k. 31) oraz odpis wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu II Wydział Karny z dnia 22.11.2013 r., sygn. akt II K 1130/13 (k. 33). Okoliczności związane z chorobą na którą cierpi oskarżony znajdują potwierdzenie w przedłożonych przez obrońcę oskarżonego stosownych zaświadczeniach lekarskich, które sąd uznał za wiarygodne (k. 51-55).

Sąd nie podzielił jednak podnoszonych przez oskarżonego okoliczności dotyczących rzekomego wpływu jego choroby na wynik przeprowadzonych badań poziomu alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu przeprowadzonych w dniu 9 stycznia 2016 r. Sąd w tym zakresie podzielił wnioski opinii sporządzonej przez biegłego lekarza sądowego P. S., eksperta kryminalistyki w zakresie medycyny kryminalnej, który wskazał że prawidłowo przeprowadzone w przedmiotowej sprawie badania na zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu w dniu 9 stycznia 2016 r. jednoznacznie i pewnie wskazują, iż w czasie przeprowadzanych badań R. I. był w stanie nietrzeźwości. Biegły wyraźnie podkreślił, że urządzenie, którym przeprowadzono badanie gwarantuje wysoką swoistość i precyzję pomiaru, a nadto wyklucza ono możliwość zafałszowania wyników badania w przebiegu dny moczanowej, jak i stosowania w tej jednostce leków, które przyjmuje oskarżony. Reasumując, biegły w swej opinii zakwestionował podnoszone przez oskarżonego argumenty, jakoby choroba na którą oskarżony cierpi, bądź przyjmowane przez niego leki, mogłyby mieć jakikolwiek wpływ na wynik pomiaru trzeźwości oskarżonego dokonany w dniu 9 stycznia 2016 r. Swoje wnioski biegły należycie uzasadnił tłumacząc na czym polega stwierdzone u oskarżonego schorzenie a co za tym idzie, wykluczył możliwość wpływu choroby na wyniki badania urządzeniem pomiarowym do oznaczania wysokości stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Jednocześnie biegły podkreślił, co oskarżony winien mieć na uwadze, iż przy dnie moczanowej, należy unikać alkoholu!

Dowód:

- opinia sądowo-lekarska z dnia 21 marca 2016 r. k. 59-60

Sąd podzielił w całości wnioski zawarte w opinii sądowo- lekarskiej albowiem była ona jasna – żaden ze zwrotów użytych przez biegłego zarówno w zakresie wnioskowania, jak również w części opisowej nie nasuwa zastrzeżeń co do komunikatywności. Była też pełna, gdyż biegły odniósł się do wszystkich istotnych okoliczności z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego, tj. kwestii wpływu dny moczanowej na wynik badania alkomatu oraz możliwości zafałszowania wyniku przez wydychanie oparów kwasu powstałego w skutek schorzenia oskarżonego. Opinia została sporządzona przez osobę dysponującą fachową wiedzą niezbędną do ich sporządzenia w przewidzianej

prawem formie na zlecenie uprawnionego organu tj. powstała w wyniku postanowienia sądu – istnieje więc jej legalna podstawa.

Sąd dał wiarę wszelkim innym przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów. Dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie kwestionowała ich rzetelności i prawidłowości.

Reasumując powyższe, w ocenie sądu sprawstwo oskarżonego R. I. w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości.

Przez prowadzenie pojazdu rozumieć należy każdą czynność wpływającą bezpośrednio na ruch pojazdu, w szczególności rozstrzygającą o kierunku i prędkości jazdy. Pojazdem mechanicznym jest każdy pojazd wprawiany w ruch za pomocą własnego silnika. W świetle powyższych ustaleń nie budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego wypełnia znamiona „prowadzenia pojazdu mechanicznego”, ponieważ miał on możliwość nadawania kierunku i prędkości pojazdowi marki V. (...) o nr rej. (...), będącego pojazdem mechanicznym.

Niewątpliwym jest również, że oskarżony prowadził pojazd w ruchu lądowym, zdarzenie miało bowiem miejsce na drodze publicznej. Zauważyć należy, że ruchem lądowym jest ruch na drogach publicznych, w strefach zamieszkania, jak również w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku.

Zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy:

- zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość,
- zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Ilość alkoholu wskazana przy użyciu odpowiednich urządzeń w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, a mianowicie 0,37 mg/dm³ (pierwsze badanie), 0,30 mg/dm³ (drugie badanie), 0,31 mg/dm³ (trzecie badanie), pozwala więc na zakwalifikowanie stanu w jakim znajdował się jako stanu nietrzeźwości.

Przestępstwa opisanego w art. 178a § 1 kk dopuścić się można jedynie umyślnie, zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i wynikowym. Jak w przypadku każdego przestępstwa umyślnego, dla odpowiedzialności karnej niezbędne jest występowanie po stronie sprawcy świadomości realizacji wszystkich znamion, a zatem i świadomości znajdowania się w stanie nietrzeźwości. Nie oznacza to oczywiście wymogu obejmowania zamiarem elementów ilościowych przesądających o odpowiedzialności (sprawca nie musi uświadamiać sobie stężenia alkoholu we własnej krwi, wystarczy obiektywna postrzegalność stanu nietrzeźwości). Należy uznać, iż znamień podmiotowe również zostało zrealizowane przez oskarżonego. Jako osoba dorosła i rozsądna, biorąc pod uwagę ilość wypitego dzień wcześniej alkoholu, musiał mieć świadomość znajdowania się w stanie nietrzeźwości.

Kwalifikowany typ przestępstwa określony w art. 178a § 4 zachodzi wówczas, gdy sprawca popełnia przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, określone w art. 178a § 1 k.k. będąc wcześniej prawomocnie skazany m.in. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

W warunku uprzedniego prawomocnego skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego nie wskazano, że chodzi o skazanie za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk - *expressis verbis* nie wymieniono tego przepisu. Czyn ów został określony w sposób opisowy, co oznacza, że przesłanka ta jest zrealizowana w każdym wypadku skazania za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie wskazuje, że oskarżony R. I. w dniu 9 stycznia 2016 r. około godziny 11:40 kierował pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej w miejscowości P., ul. (...), gm. Ł.

znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. 0,37 mg/l, 0,30 mg/l, 0,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się po uprzednim prawomocnym skazaniu za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Sąd uznał, że w dacie orzekania i wydania wyroku w niniejszej sprawie, oskarżony był wcześniej skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 listopada 2013 r. sygn. akt II K 1130/13 i skazanie to nie uległo zatarciu. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 listopada 2013 r. sygn. akt II K 1130/13 oskarżony R. I. został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę trzech miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres dwóch lat tytułem próby, a także orzeczono wobec niego środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku i obowiązek świadczenia pieniężnego w wysokości 100 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Na podstawie art. 63 § 2 na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczono wówczas oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy w sprawie od dnia 22 września 2013 r. Wyrok ten stał się prawomocny w dniu 30 listopada 2013 r. (k. 33).

Zgodnie z art. 76 § 1 kk skazanie ulega zatarciu z mocy prawa z upływem 6 (sześciu) miesięcy od zakończenia okresu próby. Nie jest tu konieczna konstytutywna decyzja sądu. Po pomyślnym upływie okresu próby przyjmuje się fikcję prawną i uznaje skazanie za niebyłe. W związku z powyższym, dla oceny sytuacji prawnej oskarżonego kluczowe znaczenie miało ustalenie daty ewentualnego zatarcia skazania wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 listopada 2013 r. sygn. akt II K 1130/13.

Z uwagi na fakt, iż wyrok ten uprawomocnił się w dniu 30 listopada 2013 r., to zgodnie z dyspozycją z art. 76 § 1 kk należało przyjąć, że jego zatarcie nastąpi dopiero w dniu 30 maja 2016 r. a zatem już po wydaniu wyroku przez sąd w niniejszej sprawie. Dla kompletności rozważań odnotować należy, że okres orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 listopada 2013 r. sygn. akt II K 1130/13 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym upłynął w dniu 23 września 2013 r., a więc przed popełnieniem czynu będącego przedmiotem osądu w niniejszej sprawie (k. 33-34).

Zdaniem sądu, tylko i wyłącznie zatarcie z mocy prawa wcześniejszego prawomocnego skazania oskarżonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 listopada 2013 r. sygn. akt II K 1130/13 za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k., zaistniałe w dacie wyrokowania w niniejszej sprawie, uniemożliwiłoby przyjęcie odpowiedzialności sprawcy na podstawie unormowania art. 178a § 1 i 4 k.k. Zatarcie to jednak nie nastąpiło, w związku z czym oskarżony powinien ponieść odpowiedzialność za czyn zarzucany mu aktem oskarżenia.

Stopień winy oskarżonego ocenić wypada jako znaczny, skoro uwzględnia się, że R. I. liczy 49 lat, a zatem jest mężczyzną o ukształtowanej już osobowości oraz legitymującym się zasobem doświadczenia życiowego dostatecznym do rozpoznania bezprawności przedsięwziętego działania. Podkreślić też warto, że realizując czynność sprawczą oskarżony nie znajdował się w żadnej atypowej sytuacji motywacyjnej, która usprawiedliwiałaby nie danie posłuchu normie sankcjonowanej określonej w art. 178a § 1 kk. Jednocześnie oskarżony był już karany za występki z art. 178a § 1 kk, zatem miał pełną świadomość tego, że zachowanie polegające na kierowaniu pojazdem osobowym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości stanowi czyn zabroniony przez prawo karne.

Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony należy mieć na uwadze, że oskarżony atakując dobro o charakterze ogólnym, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji, ubocznie godził równocześnie (potencjalnie) w zdrowie innych uczestników ruchu drogowego, naruszył obowiązek o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym, działając przy tym z zamiarem bezpośrednim (tezę obrończą o zwiększeniu stężenia alkoholu w skutek zażycia leków na chorobę dny mocznicowej na którą cierpi oskarżony należało odrzucić nie tylko w świetle zasad wiedzy, ale i zapisów zawartych w dwóch protokołach z przebiegu badań stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym części dotyczącej oświadczenia badanego w kwestii ilości i czasu spożytego piwa). Działaniu oskarżonego nie towarzyszyła ponadto motywacja zasługująca na uprzywilejowane potraktowanie.

Tym samym czyn oskarżonego ocenić należało jako bezprawny, karalny, karygodny i zawiniony, które to okoliczności stanowią podstawę do pociągnięcia R. I. do odpowiedzialności karnej.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 kk sąd podstawie na mocy art. 178a § 4 kk po zastosowaniu art. 37a kk sąd wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

Okoliczności łagodzącą w niniejszej sprawie stanowiło przyznanie się przez oskarżonego do winy. Okolicznością obciążającą była uprzednia karalność oskarżonego oraz znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu.

Nowelizacją kodeksu karnego, która weszła w życie 1 lipca 2015 r., zasadniczo zmieniono filozofię karania i dano bezwzględny prymat karom grzywny i ograniczenia wolności, zaś karę pozbawienia wolności potraktowano jako ultima ratio. Służy temu rozbudowany system przepisów pozwalających na orzekanie kar alternatywnych wobec pozbawienia wolności. Jak podkreślono w uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) „przepis ten stanowi dyrektywę sądowego wymiaru kary, która skłania sądy do orzekania zamiast kary pozbawienia wolności kar wolnościowych”.

Oskarżony R. I. był już uprzednio karany za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk i sąd w niniejszej sprawie mógł wymierzyć mu karę bezwzględnego pozbawienia wolności o której mowa w art. 178a § 4 kk. Zdaniem sądu zapobiegawczy sens reakcji karnej na czyn, którego dopuścił się oskarżony, zrealizowany jednak zostanie już przez orzeczenie, przy zastosowaniu wspomnianego art. 37a kk, kary ograniczenia wolności.

Kara ograniczenia wolności jest karą pośrednią pomiędzy grzywną i niewysoką karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem lub bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Sąd ma świadomość, iż oskarżony był karany sądownie. W niniejszej sprawie konieczne byłoby orzeczenie kary bezwzględnej pozbawienia wolności w związku z przypisanym oskarżonemu przestępstwem jedynie w przypadku znacznej demoralizacji sprawcy, co nie miało miejsca w realiach sprawy. Osadzenie oskarżonego w warunkach zakładu karnego naraziłoby społeczeństwo na wysokie koszty jego utrzymania, grożąc zarazem jego dalszą demoralizacją. Orzeczona kara ograniczenia wolności zawiera określoną dolegliwość. Sankcja ta zawiera w sobie wszystkie elementy kary, a więc spełnia cel restrybucyjny (nieodpłatna praca) oraz cele prewencyjne (efekt edukacyjny pracy, praca na cele charytatywne, integracja przestępcy ze społeczeństwem i społeczeństwa z przestępcą) - a pozbawiona jest wad kary pozbawienia wolności (kontakt sprawcy ze środowiskiem więziennym, jego podkultura, brak stygmatyzacji bycia więźniem i często związany z tym efekt odrzucenia tak w środowisku zawodowym, jak i rodzinnym). Podkreślić przy tym należy, że oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się już po upływie okresu próby wyznaczonego w sprawie II K 1130/13. Stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu mała, co w sposób oczywisty wskazuje, że oskarżony nie spożywał alkoholu bezpośrednio przez jazdą. Zdaniem sądu tak ukształtowana kara, spełnia swoje cele w zakresie wychowawczego oddziaływania na oskarżonego. Kara taka będzie również dla oskarżonego dolegliwa.

Sąd, na mocy art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat, uznając, że w sprawie zachodzą szczególne okoliczności pozwalające na odstąpienie od orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Podkreślić należy w tym miejscu raz jeszcze, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu już po upływie okresu próby wyznaczonego w sprawie II K 1130/13. W maju tego roku nastąpiłoby zatarcie skazania, zaś przestępstwo zostało popełnione przez oskarżonego w styczniu 2016r. Stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu nie było znaczne- w chwili badania wynosiło 0,37 mg/l i wykazywało tendencję spadkową- w kolejnym badaniu wynosiło 0,30 mg/l, a zatem nieznacznie przekraczało próg nietrzeźwości. Zdaniem sądu, w tej konkretniej sprawie, orzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym byłoby rażąco niewspółmiernie. Jednocześnie należy podkreślić, że podnoszony przez obrońcę R. I. fakt choroby córki oskarżonego, a co za tym idzie konieczność regularnych jej wizyt u lekarza oraz konieczność dowożenia jej do T. i B. nie stanowią w żaden sposób wyjątkowego wypadku, którym można byłoby uzasadnić odstąpienie od orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego w postaci

dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. O tym że córka jest chora oskarżony wiedział w chwili czynu i w żaden sposób nie powstrzymało go to od kolejnego naruszenia prawa. Oskarżony, mając na uwadze swoje zdrowie, jak i potrzeby córki winien ograniczyć (o ile nie wykluczyć) spożywanie alkoholu. Późniejsze powoływanie się na choroby czy to córki, czy swoje nie niesie za sobą skutku w postaci łagodniejszego traktowania. Wręcz przeciwnie, skoro oskarżony wiedział, że jest chory, że córka potrzebuje wizyt u lekarzy winien się nią opiekować dbając jednocześnie o swoje zdrowie. Raz jeszcze należy podkreślić, że zupełnie innymi przesłankami kierował się sąd odstępując od orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów, o czym wyżej była mowa.

Po myśli art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 9 stycznia 2016r.

Obligatoryjnie, po myśli art. 43a§ 2 kk orzeczony został środek karny w postaci obowiązku świadczenia w kwocie 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie III wyroku na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz.223 ze zm.) uznając, iż uiszczenie stosownych opłat i wydatków na rzecz Skarbu Państwa ze względu na sytuację majątkową oskarżonego - niskie dochody, dwoje dzieci na utrzymaniu, byłoby dla niego nadmiernym obciążeniem.